

Hiiumaa saadik MARGUS TABOR

Hiiumaa saadiku särki kannab armastatud näitleja, telesaatejuht, menuka suvelavastuse „Mamma lood“ looja ja etendaja Margus Tabor.

Hiiumaale mõeldes meenub Margusele esimesena Hiiumaa lapsepõlv. „Minu lapsepõlve unistus on see, et ma tahan joosta läbi heina ja rohi on pikem kui mina, aga seda oli tol ajal keelatud teha“. Usutavasti jagavad paljud hiidlased Marguse arvamust, et Hiiumaal tehti suvel vaid heina: „Suvel Hiiumaal, kus meri on ümber, tahad mere äärde minna, aga kunagi ei saanud sinna minna, sest kogu aeg tegime heina ja siis ma mõtlesin, et nüüd on see hein tehtud ja pool suve veel ees ja siis kasvas ädal ja kõik hakkas otsast pihta – kõrred torkisid, oli tohutu riisumine ja kaarutamine ning hein pandi kärpidesse. Meil olid ju veel kokad ja kärbid. Ma ei tea, kus need kärbid on kadunud, kas keegi neid üldse kuskil kasutab, aga need olid nagu onnikesed. Seal all sai magada, isegi kui vihma sadas. Nüüd hein pallitatakse ja pakitakse, aga siis pandi hein kärpidesse.“

Oma Hiiumaa tunnet kirjeldab Margus järgmiselt: „Hiiumaa tunne minu jaoks on see, et sa tuled siia ja teised ei saa sind kätte. See on nii kummaline, et kui ma ütlen, et ma lähen mandrilt ära Hiiumaale ja siis kõik, kes mulle meiliks, helistaksid, on väga ettevaatlikud. Nad teavad, et ma olen ära, et ma olen Hiiumaale läinud ja siis nad ei tülita. See on nagu maagia, et sa lähedki nagu ära ja see ära olemine kehtib teiste jaoks ka, et inimene on seal ja et ta on nagu natuke kättesaamatu.“

Oma tegevustest Hiiumaal ja soovitud saare külastajale räägib Margus nii: „Hakkame ikka selle vana joruga pihta, et Hiiumaa on vist väheseid nurki kogu maailmas, kus saab leida koha, olgu see mererand või mets, kus sa saad olla täiesti üksinda. Hiiumaa eripära on veel see, et kui aeg-ajalt tekib tunne, et ma tahaks teistsugust Hiiumaad ja siis ütleme kasvõi lähen mere äärde, siis ma lähen kuhugi mujale, lähen Tahkunasse või lähen Kalestesse. Iga koht on nii teist moodi, ma ütlen siis ka, et täna ma teen teistsuguse Hiiumaa päeva.“

Marguse meelest ei saa üle ega ümber ka Tuuletornist: „Elu paiskas Tuuletorni mulle ette ehk et ma olen veidi seotud selle arendamisega. Minu lemmikatraktsioon on seal selline, mis peegeldab Hiiumaa olemust kõige paremini. See on üks selline korrus, kus on kaks kiike, sa võid kiigele pikali heita, aga sa võid seal ka niisama olla ja tervel seinal jooksvat panoraami jälgida, ja mis seal siis jookseb: mets, liiv, rand ja sa natuke nagu kõikudes lähed selle sisse, sul hakkab nagu kergelt pea ringi käima, sa oled natuke nagu selle sees ja mitte mingit actionit ei käi, mitte midagi ei ole seal, aga vat see ongi Hiiumaa nagu ka minu vanaema alati ütles, et mis te ometi tulete siia Hiiumaale, siin ei ole ju mitte midagi: kolm kadakat, kaks kivi, neli mändi.“